

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปฏิรูปการศึกษา ครูมีการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษาโดยเฉพาะในการพัฒนาตนเองด้านการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสนองนโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ซึ่งหมายถึงในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล หรือแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ โดยครูเป็นผู้วางแผนร่วมกับนักเรียนจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้น ทำท่ายให้กำลังใจ ช่วยแก้ปัญหา และชี้แนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

จากหลักการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวครูจึงมีความจำเป็นจะต้องเข้าใจนักเรียนแต่ละคนพอเพียงที่จะทำให้มั่นใจว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นได้ตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนและทุกๆ คนอย่างเต็มศักยภาพและความหลากหลายของหลักสูตร สิ่งที่จะช่วยครูให้สามารถรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลได้ดีนั้น คือการรวบรวมและการทำงานรู้จักนักเรียนในชั้นเรียนจากแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 30 มีการกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งทำให้เห็นว่าแนวการปฏิรูปการศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูด้วยตนเอง (สุวิมล ว่องวานิช, 2544) ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดสิ่งสำคัญคือ ครูต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นอันดับแรกโดยอาศัยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงจะสามารถพัฒนากระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุทุมพร จามรมาน (2537); Arend (1994) ได้ชี้ให้เห็นว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาครูคือช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาความเป็นครูที่มีความเข้าใจนักเรียน เข้าใจการปฏิบัติงาน มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็น ฐานความรู้ในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของครุณักวิจัย และจากการศึกษางานวิจัยของ ลัดดา คำพลงาม (2540) พบว่ากระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสนับสนุน ให้ครุณักวิจัยเกิดความคิดความมั่นใจในผลการทำงานและเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู ความสนใจในการสังเกตและ บันทึกรายความเข้าใจใ้แก่นักเรียนและมีความรับผิดชอบในตัวเอง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งนี้เพราะครูผู้สอน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จและยังมี ประโยชน์ต่อครูที่ปฏิบัติการวิจัยในการใช้เป็นผลงานทางวิชาการ และส่งเสริมครุณักวิจัยสู่การเป็น มืออาชีพที่มีความเข้าใจผู้เรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นครูแนวใหม่ที่มีความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับยุคสมัยเพราะครุณักวิจัยอาศัยข้อมูลจากการทำวิจัย และครูมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของผู้เรียน ทำให้ ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผลและเต็มศักยภาพ (สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการฝึกหัดครู, 2539)

การที่ครูเห็นความสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล เพื่อนำไปสู่การเรียนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ (2543) เห็นความสำคัญเป็นเรื่องแรกใน 6 เทคนิคการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบเพื่อให้โรงเรียนเป็นฐานการพัฒนา และการรู้จัก นักเรียนยังมีความจำเป็นสำหรับครูเพื่อใช้เป็นฐานการพัฒนาให้นักเรียนให้บรรลุสู่คุณลักษณะ 12 ประการ ของมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน เพื่อรองรับการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงาน ของสถานศึกษา

ในอดีตที่ผ่านมาการพัฒนาครูและนักเรียนนั้นอาศัยการวิจัยเป็นพื้นฐาน ซึ่งมีความเชื่อ ที่ว่าครูทำวิจัยจะทำให้ครูพัฒนาการเรียนรู้อของตนเองให้มีความรู้ มีความสามารถในการสร้าง แนวคิดในการแก้ปัญหา และมีกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ทันสมัยถูกต้องอยู่ตลอดเวลา เพราะ ครุณักวิจัยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องการเสาะแสวงหาความรู้ มีความรู้ในกระบวนการวิจัย ที่เกี่ยวกับการสอน ซึ่งจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ (Arends, 1994) ครูจะมีความเข้าใจ

ที่ชัดเจนในกระบวนการสอน และสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนของตนเอง ภาพความจริงที่ชัดเจนเหล่านี้เป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจในการเลือกสิ่งต่างๆ ในการปฏิบัติงานครู และผลจากการปฏิบัติงานโดยการศึกษาข้อเท็จจริงต่อเนื่องไปเช่นนี้จะทำให้ฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของครูได้สะสมและตกตะกอนเป็นองค์ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งมีความหมายสำหรับการปฏิบัติงานของครู ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นฐานความรู้ที่ดีที่สุดของการตัดสินใจที่นำไปสู่ความสำเร็จในการสอนของครู และการวิจัยการสอนตามความคาดหวังของสังคม (ประภัสสร วงษ์ดี, 2540)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ในบทบาทของครูตามมาตรา 24 : กระบวนการเรียนรู้ กล่าวว่

“ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน”

มาตรา 22 : หลักการจัดการศึกษา กล่าวว่

“ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด”

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด กิจกรรมการเรียนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความสามารถทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกาย และจิตใจ และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและต่อเนื่อง จากการที่เห็นความสำคัญของผู้เรียน ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ (2543) กล่าวว่ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด จะต้องมีกรอบและวางแผนอย่างรัดกุม เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพสูงสุด ดังนั้นพื้นฐานสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ก็คือ การที่ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ต้องรู้ให้มากพอที่จะดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้ และกระบวนการเรียนรู้อาจจะต้องเริ่มจากการสำรวจความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนโดยการซักถาม สังเกต สัมภาษณ์ พูดคุย หรือทำแบบทดสอบก่อนเรียน สำรวจความสนใจและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนรายบุคคล (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543)

นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540) ได้ศึกษาเส้นทางในการพัฒนาครุณักวิจัย จากวิธีการวิจัยรายกรณีของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา พบว่ เส้นทางสู่ความเป็นครุณักวิจัยเริ่มจากคุณลักษณะ

ส่วนตัวที่เป็นคนชอบไฝหาความรู้ ช่างคิด ชอบอ่าน ชอบเขียนและรักธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวพัฒนามาจากการสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์และประสบการณ์ในการทำงานอย่างบูรณาการตามหน้าที่ ครูที่รักเด็ก พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ส่งผลต่อการพัฒนามาสู่ครูนักวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเป็นการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรศึกษาเป็นรายกรณี ปัญหาส่วนใหญ่มาจากเด็กเพื่อช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล

สกาวัฒน์ ชุ่มเชย (2543) ศึกษาการนำรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่า มีรูปแบบเป็นโปรแกรมการวิจัยที่มีระยะการวิจัยต่อเนื่องกัน 3 ระยะ ดังต่อไปนี้ ระยะที่ 1 การวิจัยปฏิบัติการเพื่อการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ระยะที่ 2 วิจัยปฏิบัติการเพื่อประเมินการสอนของครู และระยะที่ 3 การวิจัยปฏิบัติการเพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการสอน และใน 3 ระยะต้องมีองค์ประกอบในด้าน 1) วิธีการทำ 2) การส่งเสริมและสนับสนุน ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านเวลา ด้านสื่อวัสดุ วัสดุ อุปกรณ์ และด้านความร่วมมือ และ 3) ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

พิทักษ์ ม้าฮอส (2543) ได้ศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในยุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูประถมศึกษา พบว่า ครูประถมศึกษาที่มียุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ครูประถมศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความสนใจและความถนัดของนักเรียน สิ่งสำคัญคือครูต้องนำความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการรู้จักนักเรียนไปใช้ในการออกแบบการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. รู้จักนักเรียนแต่ละคนอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ลักษณะนิสัย การเรียน ภูมิหลัง
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง ทั้งที่เป็นแหล่งบุคคล เหตุการณ์และข้อมูลทุติยภูมิ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่องใน 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงก่อนเปิดเรียนและช่วงเปิดเรียน
4. ใช้หลายวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์ การสังเกต การเขียนบันทึกประจำวัน การประชุม การทดสอบ การสอบถาม สุ่มดูสื่อสารบ้าน-โรงเรียน
5. สร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูที่ร่วมรับผิดชอบนักเรียนโดยการตั้งกลุ่มครูเพื่อศึกษาและวิจัยกิจกรรมนักเรียน
6. สร้างความรู้และความเข้าใจในตัวนักเรียนแต่ละคนโดยการค้นหาจุดเด่นจุดด้อย สาเหตุแนวทางในการพัฒนานักเรียน
7. วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเป็นรายบุคคลลงในกระดาษหน้าเดียว เพื่อให้เป็นภาพรวมของจุดเด่น จุดด้อย และแนวทางในการพัฒนานักเรียน

จากสภาพปัจจุบันของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งการเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของกระบวนการและการใช้ผลจากการทำความเข้าใจในตัวนักเรียนแล้ว ครูสามารถนำมาพัฒนาการสอนและพัฒนาตนเองได้ งานวิจัยที่ผ่านมา มีเพียง 2 เรื่อง คือ นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540) ศึกษาเส้นทางในการพัฒนาครูนักวิจัย จากวิธีการวิจัยรายกรณีของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา และของสกวรัตน์ ชุ่มเซย (2543) ศึกษาการนำรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาครูประถมศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งกล่าวให้เห็นความสำคัญของการที่ครูจะต้องทำความเข้าใจและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระยะเริ่มต้นของการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และอีก 1 เรื่อง คือ พิทักษ์ ม้าฮอส (2543) ได้ศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในยุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูประถมศึกษา ที่มุ่งเน้นในการหายุทธวิธีในการรู้จักเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นของครูในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาในภาพกว้าง ได้กล่าวถึงการรู้จักนักเรียนว่าควรจะรู้อะไร รู้อย่างไร รู้ไปเพื่ออะไร ช่วงเวลาใด ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะของครูประถมศึกษาและเป็นการศึกษาแนวทางที่ดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนทุกด้านเป็นรายบุคคลเท่านั้น

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาขั้นตอนกระบวนการและการใช้ผลในการทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล ในระดับของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีวัยที่แตกต่างกัน วุฒิภาวะ สภาพปัญหาแตกต่างกันกับนักเรียนประถมศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่แยกรายวิชาอย่างชัดเจน ครูแต่ละคนสอนในแต่ละวิชาที่แตกต่าง ลักษณะการเรียนแตกต่างจากเด็กประถมศึกษา หลักสูตรแตกต่างกัน การมีความใกล้ชิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูมัธยมกับนักเรียนน้อยกว่าครูประถมศึกษากับนักเรียนจึงได้ศึกษาครูในระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อการวางแผนการเรียนรู้หรือออกแบบการสอนให้เป็นไปตามการปฏิรูปการศึกษาโดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูสอนตามความแตกต่างของเด็กเป็นรายบุคคล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมศึกษาของครูมัธยมศึกษาในเรื่องกระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

คำถามวิจัย

1. มีจำนวนครูมัธยมศึกษาที่ทำความรู้จักเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นรายบุคคลเท่าไร
2. กระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร
  - 2.1 สิ่งสำคัญที่ครูมัธยมศึกษาต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีอะไรบ้าง
  - 2.2 ครูมัศึกษามีแนวทางในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร
  - 2.3 ครูมัศึกษาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจนักเรียนมัธยมศึกษาอย่างไร
  - 2.4 ครูมัศึกษามีกระบวนการขั้นตอนการรู้จักนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นรายบุคคลได้อย่างไร
  - 2.5 ครูมัศึกษานำผลจากการรู้จักนักเรียนไปใช้แก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงอย่างไรบ้าง
3. ครูมัศึกษามีความเชื่อพื้นฐาน ความรู้เดิม และทักษะอะไรบ้างที่ครูจะนำมาใช้ในการรู้จักนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นรายบุคคล
4. ครูมัศึกษาที่ใช้กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลต่างกันจะมีการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนต่างกันหรือไม่

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการสร้างความเข้าใจของครูเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละบุคคลในทุกๆ ด้าน อย่างลึกซึ้ง ได้แก่ ด้านความสนใจ ศักยภาพ

ความถนัด ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งการเข้าใจปัญหาสาเหตุ แนวทางแก้ไข

กระบวนการการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง ขั้นตอนต่างๆ ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครู เช่น เริ่มต้นรู้จักเด็ก การเลือกวิธีการรู้จัก(การเข้าถึง) การจัดเก็บข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปข้อมูลเด็กรายบุคคล และทั้งชั้นเรียน การนำผล การสรุปไปใช้ และผลของการนำข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปใช้ (พัฒนาการเรียน การสอน/ออกแบบการสอน)

การใช้ผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การนำข้อค้นพบของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลไปใช้ในการพัฒนานักเรียน พัฒนาครู และใช้ตรวจสอบบทบาท วิธีปฏิบัติงาน การจัดกระบวนการเรียนการสอนของครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ ครูมัธยมศึกษาที่มีการศึกษาข้อมูลเด็กในเรื่องการรู้จักเด็กเป็นรายบุคคล ทั้งชั้นเรียน

2. ประเด็นในการศึกษากระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ 1) การรับรู้ข้อมูลของนักเรียน 2) การเริ่มทำความรู้จักนักเรียน 3) การเลือกวิธีการรู้จัก(การเข้าถึงข้อมูล) 4) วิธีการเก็บข้อมูลรู้จักเด็ก 5) การจัดเก็บข้อมูล 6) การจัดระบบข้อมูล 7) การวิเคราะห์ข้อมูล 8) การสรุปข้อมูลเด็กรายบุคคล และทั้งชั้นเรียน

3. ประเด็นในการศึกษาการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา จะครอบคลุมในลักษณะต่างๆ ประกอบด้วยการนำผลไปใช้ในการพัฒนา 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนานักเรียน 2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3) การพัฒนาตัวครู และ 4) การพัฒนาโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูมัธยมศึกษา
2. ครูได้แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของนักเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันทางการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย